[English is followed by Hebrew and Arabic]

Letter to the AAA in response to IAA's letter of 28 August 2014

10 September 2014

Dear colleagues,

As anthropologists and citizens of Israel, we are writing to express our thorough opposition to the letter sent to the American Anthropological Association (AAA) by the Israeli Anthropological Association (IAA) on 28 August 2014 with regard to the scheduled discussion of the Palestinian call for Boycott, Divestment and Sanctions (BDS) at this year's AAA Annual Meeting.

In our opinion, the letter contains misleading statements regarding what BDS sets out to achieve and the manner in which it does so. Moreover, the letter misrepresents the structural position held by anthropologists in Israeli society, as well as the responsibility of the practitioners of anthropology in Israel as elsewhere towards the Palestinian people and other victims of Israel's policies. One does not have to be a supporter of BDS in order to believe, as the undersigned do, that discussion of the academic boycott and other measures of censure of the State of Israel is an ethical prerogative for the AAA.

The letter you received from the IAA purports to speak on behalf of Israeli anthropologists, claiming that the adoption of an academic boycott (and by extension, its very discussion) would "render … impossible any discussion, exchange of views, dialogue." The letter impugns "the call for considering a boycott" as "misleading – to the point of dishonesty – in providing an apologetic attempt to separate Israeli institutions from individual anthropologists." Yet the undersigned, as anthropologists and citizens of Israel, have faith in the AAA and the manner in which its Executive Committee has prepared the coming Annual Meeting. Specifically, we support the AAA Executive Committee's call for an open, transparent, and productive process and discussion of the position that the AAA should take with respect to Israel/Palestine. The IAA letter aims to prevent this discussion, finding fault with the AAA for hosting panels and talks that have yet to take place. Perhaps unlike the IAA, we do not expect that only BDS supporters will participate in the debate. Indeed, we welcome the participation of individuals and organizations that oppose BDS, question it or are simply curious to learn more about BDS, including the IAA of course. We do not expect this to be a placid, easy process; but then, true dialogue never is.

The IAA letter suggests that the distinction between individuals and institutions, which the call for boycott makes, is misleading, and further, that boycotting the latter "would stigmatize and cause concrete harm" to the former. But in conflating Israeli anthropologists with the institutions that employ them and the associations they join, the authors of the IAA letter set a bar they themselves can hardly reach. First, despite implications to the contrary in the letter, Israeli anthropologists have never as a body declared their opposition to the occupation and oppression of the Palestinian people. Second, contrary to the claims of the IAA letter, and as the proponents of BDS claim, the Israeli academy is a central pillar of the state, playing a key part in its repressive policies. Israeli academic institutions cooperate in myriad ways with the security establishment, including intelligence agencies. These institutions partake in the structural restriction of access to higher education for Palestinian citizens of Israel and other oppressed groups, such as Mizrahi Jews. At the same time, the right to education of Palestinians in the Occupied Territories continues to be violated outright by Israel's military occupation, and some anthropologists have been employed by the Israeli Army for their "cultural expertise" or methodological research skills. The IAA has never collectively repudiated these practices, nor has it ever publicly questioned the legitimacy of the "University" of Ariel, a higher education institution recently established on confiscated Palestinian land in the post-1967 occupied Palestinian territories. *De facto*, the IAA - like all other academic associations in Israel - recognizes Ariel as an Israeli academic institution, and counts academics affiliated with it among its members.

Unlike the AAA, which has over the years made efforts to protest civil and human rights violations, the IAA has never, as a body, dissociated itself from the Israeli society-military complex. It is true that a substantial number of individual anthropologists in Israel have been involved in various initiatives to widen access to higher education. Moreover, In the past, a number of anthropologists promoted discussions on issuing IAA statements on political issues, but the results of these relatively rare attempts oscillated between protection of human and civil rights to protesting AAA's interventions on similar topics. Thus, in 1980, the IAA issued a statement in support of "the rights of the Bedouin in the Negev." However, in 1983, following AAA's condemnation of the Israeli occupation in Lebanon, the IAA issued a statement condemning AAA's condemnation. Then, in 1988, the IAA Plenary decided to publish a statement in the national press regarding the

Palestinian Intifada (however, this statement was sponsored only by those who supported it). Ever since, the IAA as a body has not taken a position on these issues.

The current halfhearted expressions of opposition to the occupation in the letter you have received, with its calls for “balance” and “complexity,” are as far as the IAA has gone in the past 26 years. Importantly, even these gestures were not made of the IAA’s own initiative, but rather under the pressure of the Palestinian call for BDS. Yet in this move, the IAA letter forecloses any public debate. Instead, the letter invites “American and other anthropologists” to “contact their ‘local’ colleagues and hear about our opinions regarding boycotting academia.” AAA members are enjoined to contend themselves with calling their *individual* Israeli colleagues, hear that they are personally against the actions of their government, universities, and perhaps even against those of the IAA. What is true of Israeli anthropology as a corporate association is not true of all Israeli anthropologists as individuals, some of whom have come out publicly against the occupation as well as in support of BDS. They have done so in the name of academic freedom - the same principle that has led advocates of academic boycott to explicitly rule out the boycott of individual academics for simply being citizens of Israel or affiliated with its academic institutions. Of course, as individuals Israeli anthropologists stand to lose from the imposition of boycott on institutions that employ them. However, in opposition to the IAA’s claims, this potential risk is not inimical to dialogue. It is its condition of possibility.

We therefore encourage an open and public discussion of BDS, along with other possible measures. We wish the American Anthropological Association success in pursuing this debate at the coming Annual Meeting, whether its end result is adoption of the boycott or other measures of censure, or simply a productive professional exchange. We are confident that this critical discussion in no way makes the AAA an unsafe space for us as citizens of Israel opposed to its policies. At the same time, we urge the IAA to condemn the oppression of the Palestinian people, and especially the recent murderous war in Gaza. In taking such a stance, the IAA would take a first step towards dissociating itself as a body from policies and values that anthropologists cannot support in good faith. Until the IAA does so, its call to avoid discussion of boycott in the name of “dialogue” evades the cause it claims to uphold.

בתגובה למכתבה של האגודה האנתרופולוגית הישראלית מיום 28 באוגוסט 2014

10 בספטמבר 2014

קולגות יקרים,

אנו כותבים לכם כאנתרופולוגים, אזרחי ישראל, כדי להביע את התנגדותנו הנחרצת למכתב ששלחה האגודה האנתרופולוגית הישראלית (אא״י) לאגודה האנתרופולוגית האמריקאית (אא״א) ביום 28 באוגוסט 2014. מכתבה של האגודה מוחה על הדיון המתוכנן בקריאה הפלסטינית לחרם, משיכת השקעות וסנקציות (בד״ס) במפגש השנתי הקרוב של האא"א.

אנו סבורים כי המכתב מכיל אמירות שגויות ומטעות ביחס ליעדי תנועת הבד״ס ולאמצעי הפעולה שלה. יתרה מזאת, אנו מוצאים חוסר יושרה באופן בו מציג המכתב את מעמדם המבני של אנתרופולוגים בישראל, ואת אחריותם של אנתרופולוגים ישראלים ואחרים כלפי העם הפלסטיני ושאר קורבנות המדיניות הישראלית. לתפיסתנו, אין צורך לתמוך בחרם כדי להאמין כי דיון בחרם האקדמי ובצורות נוספות של מחאה נגד מדינת ישראל הוא בגדר חובה מוסרית של האא״א.

מכתבה של האגודה האנתרופולוגית הישראלית, המדבר כביכול בשמם של כלל האנתרופולוגים בישראל, טוען כי הצטרפות לחרם האקדמי, ואף כל דיון בו, ״תמנע כל אפשרות של דיון, חילופי דעות, [ו]דיאלוג״. המכתב מתאר את ״הקריאה לדיון בחרם אקדמי״ כ״הטעייה הגובלת בחוסר-הגינות, תוך ניסיון אפולוגטי להפריד בין מוסדות ישראליים לאנתרופולוגים כיחידים״. לנוכח זאת, מבקשים אנו, אנתרופולוגים אזרחי ישראל, להצביע על האמון המלא שאנו נותנים באא״א, ובאופן שבו הכינה הוועדה המארגנת את הכנס השנתי המתוכנן. באופן מיוחד, אנו תומכים בקריאתה של הוועדה המארגנת לקיים דיון פתוח, שקוף ופורה בעמדתה של האא״א ביחס לישראל/פלסטין. מכתבה של האגודה הישראלית מבקש למנוע כל דיון, ומוצא דופי בעצם קיומם המתוכנן של פאנלים בנושא, בלי קשר לתכנים שיוצגו בהם או לאופן בו הם צפויים להתנהל. נדמה כי בניגוד לאא"י אנו לא מצפים כי רק תומכי הבד״ס ישתתפו בדיון. אדרבא, אנו מקדמים בשמחה את השתתפותם של יחידים וארגונים המתנגדים לבד״ס, מטילים בו ספק, ואף סקרנים ללמוד עליו יותר, לרבות, כמובן, האא"י. איננו מצפים כי התהליך יהיה קל ונעים; אך דיאלוג אמיתי לעולם אינו כזה.

במכתבה, טוענת האגודה הישראלית שההבחנה בין יחידים ומוסדות בה נוקטת הקריאה לבד״ס היא הטעייה בלבד, וכי חרם על מוסדות ״יטיל אות קלון ויגרום נזק ממשי״ ליחידים. אך אם קיים קושי ביצירת הבחנה חדה בין אנתרופולוגים ישראלים לבין המוסדות והאגודות בהם הם פועלים, אזי האא"י עצמה מטשטשת בין השניים בעמדותיה ופעולותיה. חרף הרמיזות המופיעות במכתבה של האגודה, אנתרופולוגים בישראל מעולם לא הכריזו בצורה מוסדית ומאורגנת על התנגדותם לכיבוש ולדיכוי העם הפלסטיני. יתרה מזאת, בניגוד לטענות האא״י וכפי שמציינים בצדק תומכי הבד״ס, האקדמיה הישראלית הינה זרוע חשובה של המדינה והיא משחקת תפקיד מכריע במדיניותה הדכאנית: מוסדות אקדמיים ישראלים משתפים פעולה בדרכים רבות עם הממסד הבטחוני, לרבות סוכנויות המודיעין. למוסדות אלו תפקיד חשוב בשימור החסמים המבניים להשכלה גבוהה, הפוגעים במיוחד באזרחי ישראל הפלסטינים ובקבוצות מדוכאות אחרות, בהן מזרחים, זאת בעוד שזכותם להשכלה של הפלסטינים בשטחים הכבושים מופרת בבוטות בידי הכיבוש הצבאי הישראלי. כמו כן שוכר הצבא לשירותיו אנתרופולוגים בשל ״מומחיותם התרבותית״ או כישוריהם המתודולוגיים. אף אחת מצורות מעורבות אלו לא זכתה מעולם לגינוי פומבי של האגודה האנתרופולוגית הישראלית. האגודה גם לא ערערה על הלגיטימיות של ״אוניברסיטת״ אריאל, מוסד השכלה גבוהה שהוקם לאחרונה על קרקע פלסטינית מופקעת בשטחים הפלסטיניים שנכבשו ב-1967. הלכה למעשה, כמו כל שאר האגודות האקדמיות בישראל, האא״י מכירה באריאל כמוסד אקדמי ישראלי ואקדמאים המועסקים על ידו נמנים עם חבריה.

בניגוד לאגודה האמריקאית, אשר במרוצת השנים הפגינה מאמצים למחות נגד הפרות של זכויות אדם ואזרח, האגודה הישראלית לא הבדילה את עצמה מעולם מהממסד המיליטריסטי בישראל. אף על פי שאנתרופולוגים ישראלים השתתפו בפעולות מחאה נגד העוולות המתוארות מעלה, ובפרט קידמו נסיונות להנגשת ההשכלה הגבוהה לאוכלוסיות רחבות, הם השתתפו בפעולות אלה כיחידים, ללא קשר לאגודה הארצית. יתר על כן, בעבר קידמו מספר אנתרופולוגים הצעות לפירסום חוות דעת של האא״י בנוגע לנושאים פוליטיים, אך תוצאותיהם של ניסיונות אלו, נדירים כשלעצמם, נעו ונדו בין תמיכה בזכויות אדם ואזרח לבין מחאה על התערבותה של האא״א בשאלות דומות. כך, ב-1980 הוציאה האא״י הודעת תמיכה ב״זכויות הבדואים בנגב״. אך ב-1983, לאחר גינויה של האא״א את הכיבוש הישראלי בלבנון, הוציאה האא״י הודעת גינוי להודעת הגינוי האמריקאית. ב-1988 החליטה מליאת האא״י לפרסם הודעה בעיתונות הארצית בנוגע לאינתיפאדה הפלסטינית, אולם הודעה זו מומנה רק בידי מי שתמכו בה. מאז לא נקטה האא״י עמדה בנושאים הללו.

ההתנגדות הרפה לכיבוש במכתב המונח לפניכם, עם קריאותיו ל״איזון״ ול״מורכבות״, היא העמדה הנחרצת ביותר שהביעה האא״י ב-26 השנים האחרונות. חשוב לציין שגם מחווה זו לא נעשתה ביוזמתה של האא״י, אלא תחת הלחץ של הקריאה הפלסטינית לבד״ס, וכחלק מקריאה של האא"י למנוע דיון ציבורי בחרם אקדמי. כחלופה מוצע במכתב ל״אנתרופולוגים אמריקאים ואחרים ... ליצור קשר עם קולגותיהם ה׳מקומיים׳ ולשמוע את דעותינו בנוגע לחרם האקדמי״. חברי האא״א נקראים להסתפק ביצירת קשר עם קולגות ישראלים כיחידים, ובהצהרתם הפרטית של אלה שהם מתנגדים למעשים של ממשלתם, לאוניברסיטאות בהן הם מועסקים, ואולי אף לעמדותיה של האגודה עצמה. אכן, אין זהות בין פועלה של האגודה האנתרופולוגית הישראלית לפועלם של יחידות ויחידים. מספר אנתרופולוגים אזרחי ישראל יצאו באופן ציבורי נגד הכיבוש והביעו תמיכה בבד״ס. הם עשו זאת בשם החירות האקדמית - אותו עיקרון שמוביל את תומכי הבד״ס להתנגד במפורש להחרמה של אקדמאים יחידים. כמובן, גם כאקדמאים יחידים, אנתרופולוגים ישראלים עלולים להיפגע מחרם שיוטל על המוסדות המעסיקים אותם. אולם בניגוד לנטען במכתבה של האא״י, סיכון אפשרי זה אינו מנוגד לשאיפה לדיון ולדיאלוג. להפך - בתנאים הנוכחיים, הוא מהווה תנאי אפשרות לדיאלוג כזה.

בהתאם לנאמר מעלה, אנו מעודדים דיון פתוח וציבורי בבד״ס ובצעדי מחאה אחרים. אנו מאחלים לאגודה האמריקאית הצלחה בדיוניה במפגש השנתי, בין אם בסופו יוחלט לאמץ את החרם או לבחור בצעד מחאה אחר, ובין אם יסתכם בשיח מקצועי פורה. אנו סמוכים ובטוחים כי קיומו של הדיון לא יהפוך את האא״א למרחב עוין עבורנו כאזרחי ישראל המתנגדים למדיניותה. במקביל, אנו קוראים לאא״י לגנות את הדיכוי המתמשך של העם הפלסטיני, ובמיוחד את המלחמה הרצחנית האחרונה בעזה. גינוי כזה יהיה צעד ראשון לעבר התנתקות של האגודה ממדיניות וערכים שאנתרופולוגים אינם יכולים לתמוך בהם. עד שתעשה זאת, קריאתה של האגודה האנתרופולוגית הישראלית להימנע מדיון בחרם בשם ה״דיאלוג״ היא בגדר התחמקות מהעיקרון שאותו היא עצמה שואפת לקדם.

رسالة إلى جمعية الأنثروبولوجيا الأمريكية رداً على رسالة الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة في 28 آب/اغسطس 2014

10 أيلول/سبتمبر 2014

الزملاء الأعزاء،

نحن، كعلماء أنثروبولوجيا (علم الانسان) ومواطني إسرائيل، نوجّه مكتوبنا التالي للتعبير عن معارضتنا التامة للرسالة المرسلة إلى جمعية الأنثروبولوجيا الأمريكية AAA من قبل الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة IAA بتاريخ 28 آب/اغسطس 2014، بخصوص النقاش المقرر حول النداء الفلسطيني بالمقاطعة وسحب الاستثمارات وفرض العقوبات (BDS) خلال الاجتماع السنوي لجمعية الأنثروبولوجيا الأمريكية هذا العام.

من وجهة نظرنا، فإن الرسالة تحتوي على تصريحات مضلِّلة بشأن ماهيّة الأهداف التي تسعى حركة المقاطعة العالمية لتحقيقها والطريقة التي تتبناها للوصول إليها. بالإضافة لذلك، تعمل الرسالة على تحريف الهيكلية التي يعتمدها الانثروبولجيون في المجتمع الإسرائيلي، وكذلك المسؤولية الملقاة على عاتق ممارسي الانثروبولوجيا في إسرائيل والأماكن الأخرى تجاه الشعب الفلسطيني والضحايا السياسات الإسرائيلية الآخرين. فعلاً، لا يتوجب على أحد أن يؤيّد حركة المقاطعة العالمية لكي يؤمن، كما يفعل الموقعون أدناه، بأن مناقشة المقاطعة الأكاديمية وغيرها من إجراءات الرقابة على دولة اسرائيل هي امتياز أخلاقي لجمعية الأنثروبولوجيا الأمريكية.

تزعم الرسالة التي تلقيتموها من الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة IAA بأنها تتكلم نيابة عن علماء الانثروبولوجيا الإسرائيليين، مدعيةً أن تبني المقاطعة الأكاديمية (وامتداداً لذلك، المناقشة بحد ذاتها) سوف "تجعل... أي نقاش أو تبادل للآراء أو الحوار مستحيلاً". تَعْتَرِض الرسالة أيضاً "بالدعوة للنظر في المقاطعة" باعتبارها "مضللة – إلى حد عدم الأمانة – في محاولة تبريرية للفصل بين المؤسسات الإسرائيلية وعلماء الانثروبولوجيا كأفراد". على الرغم من ذلك فإن الموقعين أدناه، كانثروبولوجيين ومواطني اسرائيل، واثقون بجمعية الأنثروبولوجيا الأمريكية التي قامت هيئتها الإدارية بتحضير الاجتماع السنوي القادم. بشكل خاص، ندعم نداء الهيئة التنفيذية لجمعية الانثروبولوجيا الأمريكية لاتاحة المجال من اجل نقاش مفتوح وشفاف ومنتج حول الموقف الذي يجب أن تتخذه جمعية الانثروبولوجيا الأمريكية بشأن فلسطين/اسرائيل. تهدف رسالة الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة منع هذا النقاش، وتعييب جمعية الانثروبولوجيا الأمريكية لمجرد نيتها باستضافة ندوات ونقاشات لم تتم بعد. ربما، وعلى عكس موقف الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة، فإننا لا نتوقّع بأن تكون المشاركة في المناظرة من داعمي حركة المقاطعة العالمية BDS فقط. في واقع الأمر، نحن نرحّب بمشاركة الأفراد والمؤسسات المعارضة لحركة المقاطعة، لطرح الأسئلة عليها أو ببساطة من منطلق الفضول بالتعرف أكثر عليها، بما في ذلك ايضاً جمعية الانثروبولوجيا الإسرائيلية. لا نتوقع أن تكون هذه العملية سهلة وهادئة، ولكن في نهاية الأمر، النقاش الحقيقي لا يكون كذلك البتة.

تشير رسالة ال–IAA إلى أن التمييز بين مقاطعة الأفراد ومقاطعة المؤسسات الذي تقوم به حركة المقاطعة هو أمر مضلل، بالإضافة إلى أن مقاطعة المؤسسات "سيشوه السمعة ويسبب ضرر ملموس" للأفراد. ولكن في هذا الخلط ما بين الأنثروبولوجيين الإسرائيليين والمؤسسات التي توظفهم والجمعيات التي ينضمون إليها، قام كاتبو رسالة ال–IAA بوضع سقف عالٍ لا يستطيعون هم أنفسهم أن يصلوه. أولاً، وعلى الرغم من الآثار المترتبة بعكس ما جاء في الرسالة، لم يسبق لعلماء الانثروبولوجيا الإسرائيليين، كجسم، إعلان معارضتهم للاحتلال وقمع الشعب الفلسطيني. ثانياً، خلافاً لإدعاءات رسالة ال–IAA، وبحسب ادعاءات مناصري حركة المقاطعة، يُعتبر الجانب الأكاديمي الإسرائيلي ركيزة أساسية للدولة، تلعب دوراً أساسياً في سياساتها القمعية. فالمؤسسات الأكاديمية الإسرائيلية تتعاون بطرق لا تعد ولا تحصى مع المؤسسة الأمنية، بما في ذلك وكالات الاستخبارات. بالتالي، تساهم هذه المؤسسات في هيكلية تقييد الطلاب الفلسطينيين في إسرائيل والجماعات المضطهدة الأخرى، مثل اليهود الشرقيين، في حدهم من الوصول للتعليم العالي. وفي الوقت ذاته، يستمر انتهاك حق التعليم للفلسطينيين في الأراضي المحتلة بشكل مستمرّ من قبل الاحتلال العسكري الإسرائيلي، حتى أن الجيش الإسرائيلي يقوم بتوظيف بعض علماء الانثروبولوجيا لـ "خبرتهم الثقافية" أو مهارات البحث المنهجية. لم تستنكر أبداً الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة بشكل جماعي هذه الممارسات، كما أنها لم تطرح أبداً سؤالاً بشكل عام حول شرعية "جامعة" آريئل، وهي مؤسسة تعليم عالي تم تأسيسها حديثاً على أراضي فلسطينية مصادرة في الأراضي الفلسطينية المحتلة عام 1967. بحكم الأمر الواقع، فإن الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة – كما فعلت كافة الجمعيات الأكاديمية الأخرى في إسرائيل – تعترف بآريئل كمؤسسة أكاديمية اسرائيلية، وتعتبر الأكاديميين المنتسبين فيها من ضمن أعضائها.

على عكس جمعية الانثروبولوجيا الأمريكية التي بذلت جهوداً على مدى سنوات للاحتجاج ضد انتهاكات الحقوق المدنية والإنسانية، لم تنأى الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة بنفسها أبداً كهيئة من الارتباط الأمْني–العسكري الإسرائيلي. صحيح أن عدداً لا يُستهان به من الانثروبولوجيين في اسرائيل بصفتهم كأفراد قد شاركوا في مبادرات مختلفة لاتاحة امكانيات الوصول للتعليم العالي. علاوة على ذلك، قد سعى عدد من الانثروبولوجيين لتشجيع النقاش بشأن إصدار الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة لبيانات حول قضايا سياسية، لكن نتائج هذه المحاولات النادرة نسبياً تراوحت ما بين حماية الحقوق المدنية والإنسانية ونقد حول مواضيع مماثلة جاءت من قبل جمعية الانثروبولوجيا الأمريكية.

لقد قامت الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة في عام 1980 بإصدار بيان لدعم "حقوق البدو في النقب". ولكن في عام 1983 بعد إدانة جمعية الانثروبولوجيا الأمريكية للاحتلال الإسرائيلي للبنان، أصدرت الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة بياناً للرد تدين فيه تلك الإدانة. ثم في عام 1988 قررت الهيئة العامة لجمعية الانثروبولوجيا الإسرائيلية إصدار بيان في الصحف الوطنية بخصوص الانتفاضة الفلسطينية (ولكن هذا البيان صدر من قبل مؤيديه فقط). منذ ذلك الحين، لم تتخِذ الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة كهيئة موقفاً بشأن هذه القضايا.

تعد التعبيرات الحالية الفاترة لمعارضة الاحتلال والواردة في الرسالة التي تلقيتموها، مع دعواتها لـ–"التوازن" و"التعقيد" بقدر ما انجزته الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة خلال 26 الاعوام المنصرمة. وأهم من ذلك أنه حتى هذه اللفتات لم تتم أي مبادرة خاصة من قبل الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة إلّا تحت وطأة ضغط النداء الفلسطيني للمقاطعة. ولكن في هذه الخطوة فإن رسالة جمعية الانثروبولوجيا الإسرائيلية تمنع أي مناظرة عامة. وبدلاً عن ذلك تدعو الرسالة "الأمريكان وغيرهم من علماء الانثروبولوجيا" لـ–"الاتصال بزملائهم ’المحليين‘ والاستماع لآرائنا حول المقاطعة الأكاديمية". يتمتّع أعضاء جمعية الانثروبولوجيا الأمريكية بمقدرة التصرف بأنفسهم لدعوة زملائهم الإسرائيليين كأفراد، والاستماع بأنهم شخصياً ضد تصرفات حكومتهم وجامِعاتهم وربما حتى ضد تصرفات الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة. ما هو صحيح عن الانثروبولوجيا الإسرائيلية كجمعية ومؤسّسة لا ينطبق على الانثروبولوجيين الإسرائيليين كأفراد، الذين خرج البعض منهم علناً ضد الاحتلال ومع دعم المقاطعة. لقد فعلوا ذلك بإسم الحرية الأكاديمية – وهو نفس المبدأ الذي أدى بمناصري المقاطعة الأكاديمية للاستبعاد الصريح لمقاطعة الأكاديميين الأفراد فقط لكونهم مواطنين في اسرائيل أو منضمِّين لمؤسساتهم الأكاديمية. بالطبع كأفراد قد يخسر الانثروبولوجيون الإسرائيليون من جراء فرض المقاطعة على مؤسسات تقوم بتوظيفهم. مع ذلك، خلافاً لادعاءات الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة، الخطر المحتمل لا يعادي الحوار، وفي الواقع هذه حالته المحتملة.

لذلك، نحن نشجع على نقاش مفتوح وعام حول حركة المقاطعة الفلسطينية، إلى جانب تدابير أخرى محتملة. ونتمنى لجمعية الانثروبولوجيا الأمريكية النجاح في متابعة هذه المناظرة في الاجتماع السنوي القادم، سواء كانت النتيجة في نهاية الأمر تبنّي المقاطعة أو غيرها من الاجراءات التوبيخية أو مجرد تبادل منهجي ذو انتاج معرفي. نحن على ثقة بأن هذه المناقشة النقدية لا يمكن بأي وسيلة أن تجعل من جمعية الانثروبولوجيا الأمريكية حيز غير آمن لنا كمواطني إسرائيل المعارضين لسياساتها. وفي الوقت ذاته، نحث الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة على إدانة قمع الشعب الفلسطيني وخاصة الحرب الإجرامية الأخيرة على غزة. باتخاذ مثل هذا الموقف تكون الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة قد اتخذت الخطوة الأولى بفصل نفسها كهيئة من سياسات وقِيَم لا يمكن للانثروبولوجيين دعمها بحسن نية. وحتى قيام الجمعية الإسرائيلية لعلم الأنسان والحضارة بذلك فإن دعوتها لتجنُّب مناقشة المقاطعة بإسم "الحوار" يبطل السبب الذي تدّعي التمسك به.

<u>Signatories * الموقعين *על החתום</u>

Dr. Hanna Aviram
Eliran Bar-El, PhD Student
Dr. Naor Ben-Yehoyada, Academy Scholar, Harvard University
Dr. Uri Davis, Erstwhile Associate Professor, Israel Studies Track, Institute of Area Studies, AL-QUDS University, Jerusalem/Abu Dis, Palestinian Authority, Palestine & Honorary University Fellow, College of Social Sciences and International Studies, Institute of Arab & Islamic Studies (IAIS)/European Centre for Palestine Studies (ECPS), University of Exeter, UK
Dr. Hilla Dayan, Social Science department, Amsterdam University College
Dr. Khaled Furani, Department of Sociology and Anthropology, Tel Aviv University
Dr. Erella Grassiani, University of Amsterdam
Chen Haklai, MA student, Tel Aviv University
Dr. Dafna Hirsch, Lecturer, Department of Sociology, Political Science and Communication, The Open University of Israel
Dr. Barak Kalir, Associate Professor, University of Amsterdam
Matan Kaminer, PhD student, University of Michigan
Eilat Maoz, PhD Student, University of Chicago
Dr. Daniel Monterescu, Associate Professor, Department of Sociology and Social Anthropology, Central European University
Adi Moreno, PhD student, the University of Manchester
Dr. Yeela Raanan, Sapir College, Sderot
Michal Ran-Rubin, PhD Student, University of Chicago
Noa Shaindlinger, PhD student, Department of Near and Middle Eastern Civilizations, University of Toronto
Dr. Nitzan Shoshan, Assistant Professor, Centro de Estudios Sociológicos at El Colegio de México
Dr. Dalit Simchai, Lecturer, Tel-Hai College
Dr. Hadas Weiss, Junior Research Fellow, Central European University Institute for Advanced Studies
X, PhD, Adjunct
X, PhD, Post-doc
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, PhD Student
X, MA
X, MA Student
X, MA Student
X, MA Student
[updated: September 11th 2014]

* Due to fears regarding the possible repercussions of signing this letter, some signatories (particularly early career academics) have chosen to sign anonymously.

* בשל החשש מהשלכות אפשריות של החתימה על מכתב זה, כמה מהחותמים (במיוחד אלו שנמצאים בראשית חייהם האקדמיים) ביקשו לחתום בעילום שם, והם מסומנים ב-X.

* نظراً لمخاوف من تداعيات محتملة لتوقيع هذه الرسالة فضّل بعض الموقعين (وخاصة الأكاديميين المبتدئين) جعل التوقيع مجهولًا.